

Motion till riksdagen 2025/26:3405

av **Emma Berginger m.fl. (MP)**

Ökad civil försvarsförmåga och stärkt krisberedskap

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör ha en bred syn på säkerhet som tar i beaktande militära hot såväl som andra hot, exempelvis klimatförändringar, pandemier och naturkatastrofer, och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka det civila försvaret och krisberedskapen och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör ge FOI ett tydligt uppdrag och medel till att bredda och fördjupa forskningen kring det civila försvaret och krisberedskapen och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ökat nordiskt samarbete inom ramen för civilt försvar och krisberedskap och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att öka takten med att klimatanpassa hela samhället inklusive totalförsvaret för att möta effekterna av klimatförändringarna och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inrätta en parlamentarisk grupp som kan leda arbetet med klimatanpassning och tillkännager detta för regeringen.

7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att bekämpa invasiva arter och stärka den biologiska mångfalden och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kartlägga offentliga byggnader som kan skydda människor vid värmeböljor och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att vård- och omsorgsverksamheten bör arbeta med att klimatanpassa sin verksamhet, t.ex. ha tillgång till kylanläggningar för värmeböljor, och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka cybersäkerheten i både offentlig och privat sektor och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att implementera AI-kommissionens förslag och ytterligare åtgärder inom AI-området med fokus på att värna säkerhet och personlig integritet samt med beaktande av risker för samhället och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör ge en eller flera relevanta myndigheter i uppdrag att ta fram en nationell strategi för stärkt motståndskraft mot desinformation och propaganda så att medie- och informationskunnigheten kan stärkas och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att större hänsyn behöver tas till public services beredskapsuppdrag vid framtida ramtilldelning och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om vikten av att public service når ut brett i befolkningen, och även strävar efter att nå dem som normalt inte nås av public service, för att stärka beredskapen att kunna nå ut till befolkningen i händelse av kris, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka public services oberoende ytterligare genom ett grundlagsskydd av public service, och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att samarbeta inom EU och med andra stora demokratier för att kunna sätta gemensam press på sociala medier-jättarna så att de inte tillåter att desinformation sprids på deras plattformar, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka hela vård- och omsorgsverksamheten så att förutsättningar finns för bättre funktion i stora kriser och i krig och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om vikten av att prioritera förbättrad arbetsmiljö inom vården och omsorgen för att rusta Sverige för framtida kriser och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att sjuktransporter, lager av sjukvårdsmateriel och spridning av vårdinrättningar bör planeras så att sjukvård som inte kan anstå kan bedrivas i hela landet även vid störningar och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att hälso- och sjukvården ska ha en strategi för delning av data, kunskap och resurser som medger tillräcklig snabbhet för effektiv smittspårning samt aktiv bekämpning av smitta och som är tillräckligt robust för att fungera även med stora störningar i samhällets infrastruktur och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att löpande utvärdera effekten av lagstiftningen om granskning av utländska direktinvesteringar för att säkerställa att Sveriges säkerhet värnas och tillkännager detta för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att bygga ut fiber och snabbt mobilnät i hela Sverige genom att staten tar ett ökat ansvar för finansiering av utbyggnaden i glesbygd och tillkännager detta för regeringen.
23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att höja beredskapsavgifterna så att mer resurser kan avsättas för att göra internet robustare genom offentlig-privat samverkan mellan bredbandsleverantörerna och Post- och telestyrelsen och tillkännager detta för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förstärka vatten- och avloppsnäten så att skador eller elavbrott inte leder till längre avbrott i vatten- och avloppsförsörjningen och tillkännager detta för regeringen.
25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säkra tillgången till dricksvatten i hela landet genom att bistå kommuner att säkra invånarnas vattenförsörjning och vattenrening, hindra att vatten förorenas och öka den vattenhållande förmågan genom olika klimatanpassningsåtgärder, t.ex. genom att anlägga våtmarker, och tillkännager detta för regeringen.

26. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skydda vattentäkterna och tillse att fungerande reservvattentäkt finns och tillkännager detta för regeringen.
27. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att motsvarande myndighetssamarbete som finns kring dricksvatten även bör finnas när det handlar om avlopp och kretslopp och tillkännager detta för regeringen.
28. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säkra en betydligt större grad av självförsörjning av livsmedel inom landet och skydda ekosystemen så att jordbruk, skogsbruk och fiske kan bidra till försörjningen och tillkännager detta för regeringen.
29. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ställa om jordbruket och transportsektorn och stödja forskning och innovation för att göra livsmedelssektorn robust, så att livsmedelsförsörjningen kan fungera även vid större omfattande kriser och krig, och tillkännager detta för regeringen.
30. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att använda ny teknik för att minska resursförbrukning och svinn i livsmedelssektorn, öka den inhemska odlingen av protein, minska beroendet av import av gödning och minimera användningen av bekämpningsmedel och tillkännager detta för regeringen.
31. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att öka den ekologiska produktionen av livsmedel och tillkännager detta för regeringen.
32. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att staten bör ta ansvar för att bygga upp beredskapslager och tillsammans med näringsliv, kommuner och regioner säkerställa att lagerhållningen i samhällskritiska försörjningskedjor är tillräcklig för att klara kriser och krig och tillkännager detta för regeringen.
33. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att möjligheterna till ökad varuförsörjning genom inhemsk produktion bör utredas och tillkännager detta för regeringen.
34. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att uppgradera det svenska elnätet så att hela landet får ett smart, flexibelt och robust elnät som klarar av en ökad andel förnybar el, står emot cyberattacker och extremväder bättre och klarar ödrift så att telekommunikationer och värmeförsörjning kan upprätthållas även vid kriser och tillkännager detta för regeringen.
35. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett energisäkerhetsmål och tillkännager detta för regeringen.

36. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att genomföra en stor utbyggnad av förnybar energi som vindkraft, solceller och solvärme, särskilt i södra Sverige, och tillkännager detta för regeringen.
37. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att underlätta för lokal produktion av förnybar energi som solceller och solvärme och tillkännager detta för regeringen.
38. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ta fram en nationell strategi för solenergi för produktion av el och värme och tillkännager detta för regeringen.
39. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Försvarsmakten ska verka för att möjliggöra/underlätta utbyggnad av havsbaserad vindkraft genom att samarbeta med aktörer i energisektorn för att hitta lämpliga lokaliseringar och tekniska lösningar för att utbyggnaden inte ska störa försvarets intressen och tillkännager detta för regeringen.
40. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att underlätta installation av energilager som kan användas för att jämma ut elproduktionen och balansera elnätet men också kan nyttjas vid elavbrott och tillkännager detta för regeringen.
41. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ta fram en nationell strategi för energilager och införa ett teknikneutralt stöd för storskaliga energilager och tillkännager detta för regeringen.
42. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att halvera tiden för byggande av elnät och förkorta byggtiden av stamnät med minst två år genom regelförändringar, bättre samordning och kraftfulla investeringar i ny nätkapacitet och tillkännager detta för regeringen.
43. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att planera energiförsörjningen av transportsektorn så att inhemskt producerad förnybar energi och inhemskt producerat förnybart bränsle kan användas i kris och krig och tillkännager detta för regeringen.
44. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av ytterligare riskbedömningar av kärnkraft ur ett totalförsvarsperspektiv, särskilt med avseende på erfarenheter av kriget i Ukraina, och tillkännager detta för regeringen.
45. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ge Trafikverket ett förtydligat uppdrag att ta ett helhetsgrepp om transportfrågan för att såväl infrastruktur som utförandet av transporter ska fungera på alla beredskapsnivåer, på

samma sätt som Energimyndigheten i dag tar ett helhetsgrepp om energisystemet, och tillkännager detta för regeringen.

46. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Trafikverket ska ta fram ett system för ansvarsfördelning och fortsatt drift av transportsystemet som fungerar i både kris och krig och tillkännager detta för regeringen.
47. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att rusta upp och bygga ut järnvägsnätet så att det klarar nödvändiga transporter i såväl fredstid som i händelse av kris eller i värsta fall krig och tillkännager detta för regeringen.
48. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av en finansiell beredskap och behovet av förberedelser som syftar till att upprätthålla det finansiella systemets grundläggande funktionalitet även vid allvarliga störningar och tillkännager detta för regeringen.
49. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att terrororganisationer ska kunna förbjudas eller på annat sätt begränsas och tillkännager detta för regeringen.
50. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tillse att Säkerhetspolisen har resurser och får ta del av verktyg som krävs för att förhindra terrorism och tillkännager detta för regeringen.
51. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka arbetet inom Center mot våldsbejakande extremism och tillkännager detta för regeringen.
52. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inleda ett nationellt program för att underlätta avhopp från extremist rörelser och tillkännager detta för regeringen.
53. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka relevanta myndigheters kapacitet att förhindra finansiering av terrorism och tillkännager detta för regeringen.
54. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att syftet med underrättelseverksamhet är att värna det öppna och demokratiska samhället, den fria åsiktsbildningen samt Sveriges frihet och oberoende och tillkännager detta för regeringen.
55. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ha en effektiv underrättelseverksamhet som är tydligt reglerad, avgränsad och ändamålsenlig för att avslöja och motverka destabiliserande verksamhet från främmande makt och hot från terrorister och tillkännager detta för regeringen.

56. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda en ytterligare utökning av civilplikten för att kunna möta naturkatastrofer, konsekvenser av klimatförändringar och omfattande kriser inom vård och omsorg och tillkännager detta för regeringen.
57. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förstärka räddningstjänsten och förbättra förutsättningarna att arbeta för räddningstjänsten och i ideell verksamhet, även på deltid, och tillkännager detta för regeringen.
58. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behov av utveckling av svensk räddningstjänst så att människors tillgång till trygghet och säkerhet blir likvärdig i landet, och tillkännager detta för regeringen.
59. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säkra räddningstjänstens tillgång till materiel för att bättre kunna verka vid höjd beredskap och tillkännager detta för regeringen.
60. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ge Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) i uppdrag att koordinera och tydliggöra samarbetet mellan räddningstjänsten och olika ideella aktörer och tillkännager detta för regeringen.
61. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förbättra förutsättningarna för civilpersoner att kunna delta i utbildning och träningsverksamhet inom de frivilliga försvarsorganisationerna och tillkännager detta för regeringen.
62. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att frivilliga resursgrupper ska finnas i varje kommun och tillkännager detta för regeringen.
63. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka civilsamhället som en del i befolkningens motståndskraft och för att stärka demokratin och tillkännager detta för regeringen.
64. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om krav på kommuner att upprätta kommunala trygghetspunkter, och tillkännager detta för regeringen.
65. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Kustbevakningen och Tullverket behöver förstärkningar för att svara upp mot den breddade hotbilden mot Sverige och tillkännager detta för regeringen.
66. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det aktiva kulturlivet bör inkluderas i det lokala och nationella beredskapsarbetet för att det ska kunna verka även i kris och ytterst under krig och tillkännager detta för regeringen.

67. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skydda kulturarvet och tillkännager detta för regeringen.
68. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska verka för att cybersäkerhetssamarbetet på EU-nivå utvecklas och tillkännager detta för regeringen.
69. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska öka den gemensamma krisberedskapen i EU och tillkännager detta för regeringen.
70. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska verka för att öka självförsörjningsgraden inom EU av nödvändiga produkter för att klara krissituationer och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Sverige befinner sig i ett mycket allvarligt säkerhetspolitiskt läge efter Rysslands olagliga, fullskaliga invasion av Ukraina. De geopolitiska spänningarna i vår omvärld ökar och den säkerhetspolitiska utvecklingen är osäker och oförutsägbar. I närtid har det skett hybrida attacker och kränkningar av grannländers territorium. Miljöpartiet ser behov av en snabbare och mer omfattande uppbyggnad av totalförsvaret - såväl det militära som det civila försvaret.

Syftet med vårt försvar är att bevara freden. Försvars- och säkerhetspolitiken ska skydda Sverige och främja fred och avspänning i vårt närområde. Totalförsvaret ska byggas så att det avhåller andra länder från försök att kontrollera eller på annat sätt utnyttja svenskt territorium, skada det svenska samhället eller utöva hot och utpressning mot Sverige. Försvaret tar sin utgångspunkt i folkrättens rätt till självförsvar och måste därför vara defensivt till sin karaktär och uppbyggnad. Genom att vi ökar vår beredskap, både civilt och militärt, kan vi påverka risken för att det blir krig. Totalförsvaret har också en mycket viktig roll i att bistå samhället i fredstida kriser.

Samtidigt måste vi också ha en beredskap för att kunna hantera antagonistiska handlingar såväl under som över gränsen för väpnat angrepp. Miljöpartiet står bakom försvarsberedningens bedömning att *”ett väpnat angrepp mot Sverige kan inte uteslutas”* samt att det *“inte heller kan uteslutas att militära maktmedel eller ytterligare hot om sådana kan komma att användas mot Sverige”*. Även om Sverige i nuläget inte står inför ett direkt krigshot behöver vi ha beredskap för att kunna hantera händelseutvecklingar som skulle kunna få allvarliga konsekvenser om de inträffar. På

samma sätt som vi behöver vara beredda att hantera naturkatastrofer, behöver vi också vara förberedda för att möta antagonistiska handlingar oavsett om det handlar om hybrida aktiviteter eller ett väpnat angrepp. Hybrida aktiviteter såsom cyberattacker, sabotage och påverkansoperationer inträffar redan idag.

Mänsklig säkerhet hänger ihop med vår livsmiljö och vår påverkan på den. Hotbilden i dag är både bred och komplex. Klimatfrågan är mänsklighetens stora ödesfråga. Såväl militära hot som icke-militära hot och hybrida hot existerar parallellt. Vi behöver ha en beredskap för att möta både de militära hoten och andra hot, såsom klimatförändringar och naturkatastrofer, pandemier och cyberangrepp. Vi behöver alltså ha en beredskap för att stå emot såväl kriser som krig, och i värsta fall på samma gång.

Samhället måste därför byggas motståndskraftigt. Den snabba digitaliseringen gör frågor om sårbarhet i våra samhällssystem alltmer högaktuella. Många viktiga samhällsfunktioner är beroende av de digitala systemen och elförsörjning, vilket gör dem känsliga både för dataintrång och andra störningar. Allra tydligast är utsattheten på kommunikationsområdet. Påverkanskampanjer och desinformation når oss på flera olika sätt samtidigt som spioneri och massövervakning via internet aktualiserar många frågor om datasäkerhet. Även energiförsörjning i bredare bemärkelse, livsmedelsförsörjning, sjukvård och många andra delar av det moderna samhället är sårbara, sårbarheter som vi behöver kunna hantera och förebygga.

Sverige behöver snabba på arbetet med att öka försörjningsberedskapen för att säkerställa rent dricksvatten, matproduktionen och ett tryggt hem för Sveriges invånare. Klimatkrisen kommer att innebära att vi även i Sverige kommer att drabbas av fler extrema värmeböljor och skyfallsliknande regn. Torka, bränder, översvämningar, ökad risk för skred och erosion, förstörda skördar och kontaminerat dricksvatten är några av de konsekvenser som många svenskar kommer att uppleva. Vi måste därför säkerställa vår beredskap för konsekvenserna av klimatförändringarna och satsa betydligt mer på att klimatanpassa vårt samhälle.

Miljöpartiet menar att Sverige bör ha en bred syn på säkerhet som tar i beaktande militära hot såväl som andra hot, exempelvis klimatförändringar, pandemier och naturkatastrofer. Genom att stärka vår beredskap och skapa ett robust samhälle skapar vi förutsättningar för att hantera samtidens och framtidens utmaningar för att skydda såväl alla människor i vårt land som vår miljö.

Det civila försvaret

I en tid och i ett samhälle som i allt större utsträckning präglas av cyberattacker, angrepp på demokratin och yttrandefriheten, klimatförändringar och pandemier, krävs en ökad krisberedskap och fler satsningar på ett grönt, hållbart och långsiktigt civilt försvar. Arbetet med samhällsskydd och beredskap behöver utvecklas och förstärkas. Svagheter i Sveriges grundläggande infrastruktur, försörjning och andra viktiga samhällsfunktioner innebär sårbarhet både för angrepp och andra störningar som naturkatastrofer. Motståndskraften i samhällsfunktionerna måste öka, mer insatser göras för att förebygga kriser och det civila försvaret stärkas. Med de utökade resurser som är resultatet av såväl försvarsberedningens arbete som förhandlingarna om lånefinansiering av försvarsinvesteringar ökar möjligheterna att stärka den civila försvarsförmågan. Det är fortsatt viktigt att beakta balansen mellan det civila och det militära försvaret. Det civila försvaret är en förutsättning för ett välfungerande militärt försvar.

Det civila försvaret (de civila delarna av totalförsvaret i händelse av krig) och krisberedskapen hänger tätt samman och är ömsesidigt förstärkande. Miljöpartiet menar att det civila försvarets viktigaste uppgift är att skydda civilbefolkningen. Därmed är det viktigt att kunna säkerställa de viktigaste samhällsfunktionerna och upprätthålla nödvändig försörjning. Det civila försvaret ska bidra till det militära försvarets förmåga vid väpnat angrepp eller krig i vår omvärld och upprätthålla samhällets motståndskraft mot externa påtryckningar och stärka försvarsviljan. Vi menar att det civila försvaret också behöver bidra till att stärka samhällets förmåga att förebygga och hantera svåra påfrestningar på samhället i fred, både för att minska samhällets sårbarheter och för att säkra förmåga och beredskap.

Totalförsvarets forskningsinstitut, FOI, gör ett gediget arbete med forskning för Försvarsmakten och regeringen, mestadels inriktad på det militära försvaret. FOI bör få ett omfattande uppdrag av regeringen att forska även kring det civila försvaret.

Vi vill särskilt stärka det nordiska samarbetet inom krisberedskap och civilt försvar då våra utmaningar och kriser sannolikt kommer sammanfalla framöver. Inte minst i gränsområdena är det viktigt att myndigheter och andra organisationer kan samverka sömlöst under kris eller ytterst under ett krig. Därför är det viktigt att det sker en samverkan vid såväl planering som övning.

Klimatanpassning av hela samhället

Klimatförändringarna får tydliga konsekvenser i Sverige i form av en stigande medeltemperatur, ökad nederbörd, stigande havsnivåer och mer långvariga värmeböljor. För att skapa en hållbar framtid måste samhället arbeta parallellt med att minska växthusgasutsläppen och med kontinuerlig anpassning till det förändrade klimatet, så kallad klimatanpassning.

När klimatet förändras drabbas Sverige på flera olika sätt. Risken för skred och erosion ökar i takt med att regnen blir allt kraftigare. Översvämmade städer, bränder, torka, förstörda skördar och kontaminerat dricksvatten är några av de konsekvenser som många svenskar kommer att uppleva.

Det är uppenbart att vår beredskap för att hantera konsekvenserna av klimatförändringarna i hela samhället måste stärkas. En långsiktig planering är en av nycklarna till ett brett klimatanpassningsarbete i Sverige, och vi vill därför att regeringen inrättar en bred parlamentarisk grupp som långsiktigt kan leda arbetet med klimatanpassning och skapa stabilitet för Sveriges klimatanpassningsarbete. För att Sverige ska kunna bedriva ett effektivt arbete med klimatanpassning måste ansvaret olik aktörer emellan förtydligas. Arbetet ska inte fördröjas på grund av otydlig ansvarsfördelning.

Vid värmeböljor är risken för hälsoeffekter på befolkningen stor. Ihållande perioder av värme under sommaren kan orsaka både hälsoproblem och ökad dödlighet. Riskgrupperna vid värmebölja är äldre, kroniskt sjuka, personer med funktionsnedsättning, små barn och gravida, samt personer som tar vissa mediciner som påverkar kroppens förmåga att anpassa kroppsvärmen och vätskebalansen. Arbetet med att klimatanpassa t.ex. vårdinrättningar och äldreboenden för att klara av värmeböljor behöver därför särskilt prioriteras.

Vidare bör det göras en kartläggning av offentliga byggnader som kan skydda befolkningen från värme genom att erbjuda svalka vid värmeböljor. Vi måste också klimatanpassa offentliga byggnader för att skydda dem och dess innehåll mot klimatrelaterade risker.

I Riksrevisionens rapport om Statens insatser för klimatanpassning av den byggda miljön framgår det att de klimatanpassningsåtgärder som kommunerna ska planera för dels är svåra att finansiera, dels att kortsiktigheten i statens finansiering försvårar planeringen av långsiktiga insatser eftersom statens anslag varierar stort över tid. Detta försvårar också ett effektivt användande av medlen. Varannan svensk kustkommun (56

procent), som svarat i en enkätundersökning, upplever att den statliga finansiering som är kopplad till klimatanpassningsåtgärder är otillräcklig.

Utöver klimatkrisen pågår en artkris där den biologiska mångfalden minskar. Även detta kan leda till betydande konsekvenser då biologisk mångfald är en förutsättning för de naturliga, livsuppehållande processer som vårt samhälle och allt mänskligt liv är beroende av. Exempelvis är vår livsmedelsförsörjning beroende av pollinatörer. Klimatkrisen och artkrisen samverkar. Effekterna av ett förändrat klimat och påföljande extrema väderhändelser, som värmeböljor, torka och kraftiga skyfall, påverkar ekosystem och arter samtidigt som minskad biologisk mångfald förvärrar effekterna av klimatförändringarna. Ett av de största hoten mot biologisk mångfald i Sverige och globalt invasiva, främmande arter. Därför behöver bekämpandet av invasiva arter och stärkandet av biologisk mångfald ses som en del av att stärka vår krisberedskap.

Cybersäkerhet och psykologiskt försvar

Det psykologiska försvaret handlar om att bygga upp motståndskraften i samhället mot desinformation och påverkanskampanjer. Det innebär bland annat att höja förmågan hos befolkningen att skilja på pålitliga källor och källor som inte är pålitliga. Det är svårt att veta idag var desinformationskampanjer kommer ifrån, nationella och internationella aktörer, individer, politiska organisationer och organiserad brottslighet rör sig i samma digitala rum, vilket leder till en otydlighet i vem som ska hantera hotet. För att bemöta detta krävs ett stort samverkansnät mellan relevanta myndigheter, utan att vi tummar på den personliga integriteten. Vi behöver också stärka medie- och informationskunnigheten (MIK) i befolkningen, vilket inkluderar både text- och bildanalys. Miljöpartiet vill att bland annat att uppdraget att undervisa i medie- och informationskunnighet ska stärkas i grund- och gymnasieskolans läroplaner och examensmål. Som ett naturligt nästa steg anser Miljöpartiet att en eller flera relevanta myndigheter ska få i uppdrag att ta fram en nationell strategi för stärkt motståndskraft mot desinformation och propaganda så att medie- och informationskunnigheten kan stärkas.

Myndigheten för psykologiskt försvar ska identifiera, analysera och kunna möta otillbörlig informationspåverkan och annan vilseledande information som riktas mot Sverige eller svenska intressen. Myndighetens uppdrag ska alltid vara att värna demokrati och mänskliga rättigheter med full respekt för yttrande- och pressfriheten. För att myndigheten ska kunna fullgöra sitt uppdrag krävs nära samarbete med en rad myndigheter och aktörer. Vi vill understryka vikten av att myndighetens uppdrag

innefattar att bemöta även nationell desinformation, inte bara externa hot.

Sverigedemokraternas trollkonton är ett utmärkt exempel på hur nationella aktörer verkar för att sprida desinformation hos befolkningen.

Att säkerställa och upprätthålla befolkningens försvarsvilja är kärnan i det psykologiska försvaret, och en viktig del av detta är att värna och upprätthålla åsikt friheten och fria medier. I Kraftsamling (Ds 2023:34) pekar Försvarsberedningen på att public service har en särställning genom sitt breda uppdrag, stabila finansiering, höga krav på tillgänglighet och det höga förtroendet allmänheten hyser för företagens verksamhet. En viktig del av det psykologiska försvaret är således att värna public services finansiering och långsiktiga styrning, samt företagens möjlighet att finnas där människor är. Men public service höga förtroende är inget som kan tas för givet, särskilt inte när finansieringen inte är tillräcklig. Miljöpartiet hade velat se att större hänsyn hade tagits till public services särställning inom beredskapen när de föreslagna ramarna för finansieringen för den kommande tillståndspanoroden sattes av Public Service-kommittén. Vi anser även att public service behöver riktade medel för beredskap och stärkt digital infrastruktur i enlighet med den anmodan som Försvarsberedningen inkommit med.

I tider av kris är public service centralt för att snabbt nå ut med information och nyheter till hela befolkningen. Samtidigt vet vi att det finns grupper som inte nås av public service. Ambitionen att nå dessa grupper för att stärka beredskapen borde synliggöras tydligare i public services uppdrag. Miljöpartiet vill också stärka public service oberoende ytterligare genom ett grundlagsskydd av public service.

Många angrepp mot digitala system sker av ekonomiska skäl, andra sker av militära eller politiska skäl. Även angrepp med ekonomiskt syfte kan resultera i allvarliga störningar av stora och viktiga verksamheter i samhället, och svagheter kan utnyttjas för angrepp på en stat. Samverkan mellan antagonistiska aktörer och organiserad brottslighet förekommer. Cybersäkerheten behöver höjas i alla verksamheter i samhället både i offentlig sektor och privat sektor, och Sverige behöver stärka sin förmåga att förebygga och bemöta cyberattacker. Vi anser också att EU bör utöka sitt samarbete på cyberförsvarsområdet. EU bör fortsätta sätta gemensam press på sociala medie jättarna så att de inte tillåter att desinformation sprids på deras plattformar.

AI utgör både hot och möjligheter när det gäller vår beredskap. Å ena sidan kan AI-verktyg tillämpas för att öka vår förmåga att möta olika hot, men å andra sidan finns det stora risker kopplat till att olika hotaktörer tillämpar AI i fientligt syfte.

Som AI-kommissionen beskriver det i sin slutrapport: "AI gör det möjligt att snabbt, enkelt och med liten arbetsinsats skapa stora mängder text, ljud och rörlig bild som ett led i desinformations- och påverkanskampanjer. AI kan också användas för att effektivt sprida material och budskap i exempelvis sociala medier." AI kan alltså bli ett effektivt verktyg för den som vill påverka samhället, exempelvis genom att polarisera, splittra eller skapa misstro. Det här kan ytterst påverka försvarsviljan och vår demokrati. Utöver denna typ av beteendepåverkan kan AI såklart också användas i en mängd olika syften för att påverka tekniska system och även i militära syften.

Miljöpartiet var positiva till att regeringen tillsatte en AI-kommission för att kartlägga hur AI kan påverka och främja Sveriges säkerhet och hur vi bäst tar till vara på den nya tekniken. Kommissionen redovisade sin slutrapport i november 2024. Det är nu viktigt att regeringen arbetar vidare med att implementera AI-kommissionens förslag och ytterligare åtgärder inom AI-området med fokus på att värna säkerhet och personlig integritet samt med beaktande av risker för samhället.

Sjukvård i kris

Hälso- och sjukvården behöver planeras så att situationer med många skadade kan hanteras samtidigt som stora sjukdomsutbrott eller pandemier. Vi behöver en allmän förstärkning av vården och en ökad förmåga i hela vårdkedjan. En motståndskraftig vård i vardagen ger oss en bättre krisberedskap vid allvarliga händelser.

Det är viktigt att understryka hur ansträngd vården är redan idag. Kompetensbristen och arbetsmiljöproblemen är allvarliga. Den krassa sanningen är att om vården inte håller i fredstid håller den inte heller i kris. Vi behöver kraftfullt rusta upp vården och förbättra personalens arbetsförhållanden. Miljöpartiet har de senaste åren verkat för utökade generella statsbidrag till regionerna, en viktig pusselbit för att få ekvationen att gå ihop.

Att försörja hälso- och sjukvårdssystemet med materiel måste planeras för och egen produktionsförmåga av viss materiel och vissa grundkomponenter inom medicin kan behövas i vissa fall. Lärdomarna från covid-19-pandemin behöver tas om hand och åtgärdas där vi bland annat behöver skapa en bättre smittspårning. Hela vård- och omsorgsverksamheten måste stärkas så att det finns bättre förmåga att hantera stora kriser och krig. Det innebär att sjuktransporter, lager av sjukvårdsmateriel och spridning av vårdinrättningar måste planeras så att sjukvård som inte kan anstå kan bedrivas i hela landet, även vid störningar. Vi vill också att hälso- och sjukvården ska ha en strategi för

delning av data, kunskap och resurser som medger tillräcklig snabbhet för effektiv smittspårning samt aktiv bekämpning av smitta och som är tillräckligt robust för att fungera även med stora störningar i samhällets infrastruktur.

Skydd av kritisk infrastruktur och uppkoppling i hela landet

Mat, vatten och värmereglering är grundläggande behov som alltid behöver tillgodoses. För att kunna göra det till hela befolkningen är samhället beroende av fungerande elförsörjning, transporter och i allt större utsträckning fungerande internetförbindelser och telefoni. En robust infrastruktur är avgörande för motståndskraften och gör det svårare att angripa samhällets stabilitet.

Sverige ska behålla kontrollen över kritisk infrastruktur. Möjligheten att andra stater kan påverka den genom kontroll av företag med verksamhet i Sverige behöver begränsas. Samtidigt behövs samarbete för att utveckla och driva de tekniskt avancerade system som krävs för ett modernt samhälle. Därför är goda förutsättningar för tekniskt samarbete med stabila demokratier mycket viktigt för Sveriges säkerhet i framtiden. Det är bra att Sverige nu infört en lag för att begränsa utländska direktinvesteringar. Det är dock av yttersta vikt att effekten av lagen noga bevakas och utvärderas. Utvärderingen bör ha två ben; dels behöver ägandeförhållandena efter lagens införande granskas, dels behöver vi säkerställa att de branscher som bedöms som samhällskritiska räcker för att skydda svenska intressen. Miljöpartiet stänger inte dörren för att lagens omfattning kan behöva utökas.

Vatten och avlopp

Det finns inget som är lika avgörande för möjligheten att överleva som rent vatten. Översvämningar i samband med skyfallsliknande regn blir alltmer vanligt förekommande och drabbar samhällen och städer med stor kraft. Alltför få samhällen och städer har klimatanpassat infrastruktur, vägar, avloppsanläggningar och vattenförsörjning tillräckligt mycket för att klara de stora vattenmassor som det handlar om. Det kan därför leda till bland annat kontaminering av dricksvattnet under lång tid, och till skred.

Underhållet av vatten- och avloppsnäten är eftersatt i många kommuner och reningsverken behöver bli effektivare; därför behöver stora investeringar göras under de närmaste decennierna. I samband med det behöver också nätet förstärkas så att skador

kan hanteras utan längre avbrott i vattenförsörjningen. Vattenförvaltningen är splittrad mellan olika nivåer och investeringsbehovet i vatten- och avloppssystem är mycket stort. Det behövs nya finansieringslösningar och förändringar i LAV (lag om allmänna vattentjänster) för att det ska vara möjligt att fondera medel till långsiktiga investeringar.

Vattentäkterna och grundvattnet behöver skyddas mot föroreningar; fler våtmarker behöver anläggas för att fördröja avrinningen vid skyfall, förbättra vattenreningen och hålla kvar vattnet i markerna vid torka. Fler reservvattentäcker behövs och dessa behöver göras redo för att tas i drift med kort varsel. Dricksvattensamarbetet har förbättrats med ett samordningsansvar hos Livsmedelsverket, men ett motsvarande myndighetssamarbete behövs också för avloppsvatten och dagvatten, samt för uppströmsarbetet och för vattentäcker.

Livsmedel och försörjningsberedskap

För att öka försörjningsförmågan och kunna klara en situation med stängda gränser är det avgörande att svenskt jordbruk kan drivas utan import av drivmedel och insatsvaror. Vi behöver ställa om jordbruket och transportsektorn samtidigt som vi stödjer forskning och innovation för att göra livsmedelssektorn robust så att den kan fungera även vid omfattande kriser och krig. Sverige måste använda ny teknik för att minska resursförbrukning och svinn inom livsmedelssektorn, öka den inhemska odlingen av protein, minska beroendet av import av gödning och minimera användningen av bekämpningsmedel.

Ekosystemens skydd behöver förstärkas kraftigt; både hav, skog och jordbruksmark behöver ökat skydd så att inte ekosystemtjänsterna kollapsar och försörjningsförmågan urholkas. För att uppnå en hållbar livsmedelsproduktion som inte belastar de ekologiska systemen behöver andelen ekologisk livsmedelsproduktion öka.

Livsmedel, sjukvårdsmaterial, läkemedel, reservdelar och bränsle är exempel på varor som behöver finnas i lager för att samhället ska få tid till omställning vid störd handel. Nuvarande lagerhållning är inte tillräckligt omfattande och ansvarsförhållandena oklara. Lagerhållningen behöver därför förbättras steg för steg under flera decennier och hela tiden anpassas till de behov som finns i samhället. En del lagerhållning behöver ske centralt i statlig regi, men lager måste också finnas nära människor och verksamheter, och därför behöver alla delar av offentlig sektor samarbeta med näringslivet om lagerhållning av varor som är kritiska för försörjningen.

Det bör också utredas vilka varor som det går att starta upp eller utöka inhemsk produktion av.

Elförsörjning

Kriget i Ukraina har gjort det tydligt att elförsörjningen är ett troligt förstahandsmål för en angripare – utan el slutar det mesta att fungera. Omfattande och långvariga elavbrott kan vara mycket demoraliserande. Elsystemets centrala betydelse för samhället kommer att öka ytterligare i framtiden, med elektrifiering av transporter, industri och uppvärmning.

Regeringen har föreslagit ett leveranssäkerhetsmål för elsystemet som har antagits av riksdagen, men missar helt att elsystemet bara är en del av Sveriges energisystem. För att både säkra klimatomställningen och industrins konkurrenskraft samt anpassa energisystemet för ett nytt säkerhetspolitiskt läge behövs ett betydligt bredare grepp. Miljöpartiet föreslår därför ett mål för energisäkerhet. Genom ändrade regleringar, ökad samordning och kraftfulla investeringar i ny nätkapacitet kan vi halvera tiden för byggande av elnät och förkorta byggtiden av stamnät med minst två år.

Den snabbt ökande andelen vind- och solkraft har skapat en ny situation. Där tidigare något hundratal kraftverk dominerade kraftproduktionen kommer i framtiden tusentals vindkraftverk och hundratusentals ”prosumenter” med solelanläggningar att stå för den övervägande delen av elproduktionen. Denna extremt decentraliserade elproduktion kan, rätt hanterad, bli en mycket robust hörnsten i framtidens hållbara samhälle. Vi måste också underlätta för lokal produktion av förnybar energi som solel och solvärme. Vi vill se en nationell strategi för hur detta kan utvecklas. Vi behöver också fortsätta bygga ut den havsbaserade vindkraften, och här vill vi att Försvarmakten i högre grad prioriterar energisäkerheten i sina bedömningar av potentiella vindkraftsprojekt.

Målet är ett robust ”smart elnät” som står emot cyberattacker och extremväder bättre och klarar ö-drift så att telekommunikationer och värmeförsörjning kan upprätthållas även vid kriser. I Sveriges fall innebär det att vindkraft, solel och solvärme behöver byggas ut i södra Sverige, samtidigt som elnätet förstärks och automatiseras. Energilager behöver byggas i anslutning till bostäder och kommersiell verksamhet. Målet är att jämna ut elproduktionen och balansera elnätet, men också att lagren ska kunna nyttjas vid elavbrott. Detta kommer kräva en nationell strategi för energilager samt ett teknikneutralt stöd för energilager. Utöver det behövs planering för hur särskilt

viktiga verksamheter ska hållas igång vid störningar och vad det kräver i form av ö-drift av elnätet, lokal reservkraft eller batterilager.

Energiförsörjningen av transportsektorn måste också planeras på sådant vis att inhemskt producerad förnybar energi och inhemskt producerat förnybart bränsle kan användas i kris och krig.

Kriget i Ukraina och attackerna mot kärnkraftverket i Zaporizjzja har också aktualiserat den stora säkerhetsrisk som kärnkraft innebär. Dessutom är tillgången till uran är avgörande för drift av nya kärnkraftverk och kostnaderna för själva byggnationen är enorma. Ryssland och Kina har helt avgörande roller både för finansieringen av byggnation och vid drift. De flesta nya reaktorer som byggs är på ett eller annat sätt beroende av finansiering av den kinesiska eller ryska staten. Det är ingen nyhet att dessa antidemokratiska krafter har en expansiv geopolitisk och ekonomisk agenda, men nu spelar också kärnkraften en nyckelroll i deras maktstrategi. Vi ser behov av ytterligare riskbedömningar ur ett totalförsvarsperspektiv av kärnkraft, särskilt med avseende erfarenheter av kriget i Ukraina.

Transport

Transporter är en viktig funktion i samhället såväl i fred som under kris och i händelse av krig. Många samhällsviktiga funktioner är beroende av fungerande transporter oavsett om det handlar om transporter av livsmedel, personal till sjukvården eller andra samhällsviktiga verksamheter. I krig har transportsektorn också stor betydelse för såväl det militära som det civila försvaret. Flertalet samhällsviktiga verksamheter är beroende av transportinfrastruktur och transporter. Godstransporter är avgörande för försörjningstryggheten och för att upprätthålla ekonomin.

Järnvägsnätet har en särskilt viktig roll för att snabbt kunna förflytta många människor vid kris eller krig, det visar inte minst erfarenheterna från Ukraina. Fungerande transporter är beroende av att den offentliga infrastrukturen i form av vägar och järnvägar fungerar men också av en säker el- och energiförsörjning. Det behövs därför inhemsk produktion av bränsle, som t.ex. biobränslen, biogas, etanol och vätgas.

Logistikplanering och själva transporterna utförs av tiotusentals privata aktörer. Ett stort antal myndigheter och företag ansvarar för samhällskritisk verksamhet som är beroende av transporter. Det är därför svårt för en enskild myndighet att göra prioriteringen av transporter. Ett system för ansvarsfördelning och fortsatt drift av transportsystemet, som fungerar både i kris och krig, behöver tas fram.

Vi vill att Trafikverket, eller motsvarande myndighet, får i uppdrag att ta ett helhetsgrepp om transportfrågan och försörjningstryggheten vid kris och krig, på samma sätt som Energimyndigheten i dag tar ett helhetsgrepp om energisystemet. Trafikverket är sedan 2022 beredskapsmyndighet med sektorsansvar. Det innebär att myndigheten har ett bredare ansvar att verka för stärkt samordning mellan myndigheter och andra aktörer, samt driva på beredskapsutvecklingen inom transportområdet för en stärkt förmåga vid fredstida krissituationer och höjd beredskap. Samverkan sker med samtliga transportmyndigheter, andra sektorsansvariga myndigheter och näringslivet. Vi vill dock att Trafikverkets ansvar tydliggörs för att säkerställa att de tar ett ansvar för att såväl infrastruktur som utförandet av transporter ska fungera i alla beredskapsnivåer.

Det finansiella systemet

Det finansiella systemet stöds av en infrastruktur koncentrerad till ett fåtal aktörer. Banksektorn är koncentrerad till ett mindre antal stora aktörer med likartade affärsmodeller. Både bankerna och infrastrukturföretagen är nära sammanlänkade. Det innebär att problem hos en aktör snabbt kan spridas till andra.

Funktionaliteten i det finansiella systemet och underliggande infrastrukturer behöver kunna upprätthållas även vid fredstida kriser samt under höjd beredskap och då ytterst i krig. Grundläggande ekonomiska transaktionsmöjligheter måste alltid kunna upprätthållas genom tillgång till kontanter, alternativa betalningsmedel eller någon form av statliga krediter. Förberedelser som syftar till att upprätthålla det finansiella systemets grundläggande funktionalitet även vid allvarliga störningar behöver vara välövade så att vi vet att de fungerar både i kris och krig. De statliga myndigheterna behöver fortsätta arbetet med att stärka beredskapen för dessa uppgifter. Det har blottlagts känsligheter inom betalningssystemet och det måste följas upp.

Terrorism och våldsbejakande extremism

Terrorism är ett allvarligt hot mot det fria demokratiska samhället. Arbetet mot terror måste bedrivas såväl i Sverige som i samarbete med andra länder. Det finns mer eller mindre organiserade våldsbejakande extremister. Några har en global spännvidd. Miljöpartiet vill att terrororganisationer ska kunna förbjudas.

Säkerhetspolisen ansvarar för terrorbekämpningen i Sverige. Säpos resurser har stärkts och flera nya lagar har kommit på plats för att förhindra terror. Det är angeläget

också framöver att Säpo har tillräckliga resurser för att arbeta effektivt med terrorbekämpning. I takt med att Säpos uppdrag utvidgas och blir mer komplext måste vi även stärka den interna granskningen av myndighetens arbete, så att dess insatser och utredningar sker på ett rättssäkert sätt.

Att förhindra radikaliseringsprocesser till våldsbejakande extremism är att förebygga terror. 2017 inrättades Centrum mot våldsbejakande extremism, och Miljöpartiet vill att det ska stärkas och ges en mer operativ roll. Samarbetet med kommunerna är avgörande för att i tid upptäcka radikaliseringsprocesser hos grupper eller individer och platser där det finns särskilt stor risk att radikalisering kan ske.

Vi behöver också ett kraftfullt förebyggande arbete för att minska risken att utsatta, marginaliserade människor blir indragna i extremistiska miljöer. Det kräver långsiktighet och att åtgärder som genomförs inte är enskilda och lösryckta. Vi vill se en grundläggande social rättvisa som kompletteras med ett nationellt program, som komplement till den verksamhet som bedrivs i olika regioner, för att underlätta avhopp från extremistmiljöer. Människor ska inte behöva känna sig så trängda socialt och ekonomiskt att de finner extremistiska miljöer attraktiva. Sådana insatser behövs för att det ska bli svårare att rekrytera till brottslig verksamhet.

Vi bör även satsa särskilt på att motarbeta finansiering av terrorism. Där gäller det både att bekämpa finansiering av terrororganisationer inom Sverige och att förhindra att pengar från Sverige bidrar till terror utomlands. I relation till de målen är det internationella samarbetet oerhört viktigt, särskilt inom EU och genom Europol, för att kartlägga finansieringskällor och överföringsmetoder. För att bekämpa terrorfinansiering effektivt bör vi även stärka arbetet mot penningtvätt.

Underrättelseverksamhet

Att förebygga, upptäcka och motverka säkerhetshot som riktas mot Sverige är underrättelseverksamhetens främsta uppgift. Utan effektiv underrättelseverksamhet saknas den kunskap som krävs för att bland annat kunna göra en sammanhållen analys av cyberhot mot Sverige och informationspåverkan i syfte att destabilisera samhället.

Sveriges förmåga till underrättelseverksamhet, cyberförsvar och psykologiskt försvar kommer alltid att vara begränsad i relation till de hot som riktas mot oss och de svagheter som måste hanteras. Därför är samarbete mellan cybersäkerhetscentret, Myndigheten för psykologiskt försvar, underrättelseverksamheten och de myndigheter som ansvarar för dessa frågor mycket viktigt.

Hoten mot Sverige och andra demokratier kommer från många olika organisationer över hela världen, vilket gör att samarbete med myndigheter i andra länder är viktigt. Det krävs tydlig reglering för att breda samarbeten på dessa områden inte ska vara hot i sig, mot integritet och andra mänskliga rättigheter. För att inleda samarbeten krävs möjlighet till oberoende granskning, även om granskningen i sig antagligen måste ske under sekretess. Det internationella samarbetet är viktigt, men det är också viktigt att vi värna den nationella kompetensen på området. De svenska myndigheterna ska samverka med sina europeiska motsvarigheter.

Civilplikt

Miljöpartiet vill att en civiltjänstgöring ska komplettera den militära värnplikten och på så sätt bredda rekryteringen till verksamhet också i det civila försvaret. I januari 2024 aktiverade regeringen civilplikt efter annan utredning än mönstring för personer som redan har nödvändig grundläggande kompetens inom kommunal räddningstjänst eller elförsörjningsområdet.

Miljöpartiet välkomnar detta, och vill se en ytterligare utökning. Det kan handla om frivilliga som efter utbildning kan vara en förstärkning vid olika typer av kriser: naturkatastrofer som skogsbränder, effekter av klimatförändringarna eller en omfattande kris i vård och omsorg. Civiltjänstgöringen kommer att, utöver att stärka Sveriges civila försvar, bidra till samhällets motståndskraft och krisberedskap, samt utgöra en viktig del i att skapa bättre mellanmänsklig och samhällelig tillit.

Räddningstjänst och frivilligorganisationer

Räddningstjänsten är central i totalförsvaret och stärker alla andra delar av totalförsvaret. Räddningstjänsten är den viktigaste resursen för snabba insatser vid olyckor, mot bränder och översvämningar. Räddningstjänsten behöver förstärkas och förutsättningarna att arbeta för räddningstjänsten och i ideell verksamhet, även på deltid, måste förbättras så att en god krisberedskap alltid finns i hela landet på ett likvärdigt sätt. Räddningstjänstens tillgång till materiel för att bättre kunna verka vid höjd beredskap behöver också säkras.

Räddningstjänst är, med undantag för statens ansvar för ett fåtal utpekade uppgifter, kommunens ansvar enligt lagen om skydd mot olyckor. Ideella organisationer som Sjöräddningssällskapet och Fjällräddningen är viktiga samarbetspartners.

Samhällets beredskap är helt beroende av arbetet som görs inom de olika frivilliga försvarsorganisationerna. För att kompetens och resurser inom de olika organisationerna ska kunna nyttjas fullt ut vid höjd beredskap behöver roller tydliggöras i relationen mellan olika aktörer. Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) bör koordinera arbetet, och i samarbete med respektive länsstyrelse se till att beredskap för olika typer av kriser finns på plats i hela Sverige, där och när det behövs. Intresset för att delta i frivilliga försvarsorganisationer har ökat de senaste åren och det är viktigt att förbättra förutsättningarna för civilpersoner att kunna delta i utbildning och träningsverksamhet inom dem.

De frivilliga försvarsorganisationerna behöver också kunna förnya sina materiel-förråd för att kunna fungera väl utefter dagens behov. Miljöpartiet vill verka för att Frivilliga resursgruppen, som samlar de frivilliga försvarsorganisationernas kompetenser på lokal nivå, ska finnas i varje kommun, så att det innan krisen kommer finns en tydlig samverkan mellan kommunen och frivilliginsatser.

Det finns också en rad andra civilsamhällesorganisationer som bedriver ett viktigt arbete för att stärka lokalsamhällen, bidra till trygghet, dialog och demokratistärkande arbete lokalt, och vars arbete bör främjas och stärkas. Försvarsberedningen konstaterar i sitt betänkande *Kraftsamling* att försvarsviljan hos allmänheten bygger på samhörighet och delaktighet i samhället. Förutsättningarna för försvarsviljan och det psykologiska försvaret går hand i hand, och bygger på att vi som samhälle har fria, oberoende medier, en välinformerad och välutbildad befolkning samt tillit mellan människor, till offentliga institutioner och till vår demokratiska rättsstat. Här spelar civilsamhället en nyckelroll i att samla människor och tillgängliggöra information och kunskap såväl som samhörighet och trygga rum i hela landet, för att på så vis stärka vår motståndskraft.

I många kommuner finns det idag så kallade kommunala trygghetspunkter som kan aktiveras i händelse av kris. Vid en kommunal trygghetspunkt kan exempelvis medborgares behov av förnödenheter, information och kommunikation tillgodoses i händelse av kris. Det finns idag inget krav på kommuner att tillhandahålla trygghetspunkter. Vi menar att det är viktigt att alla kommuner kan erbjuda denna typ av service till sina invånare och att det sker på ett likvärdigt sätt i hela landet.

Kustbevakningen och tullverket

Kustbevakningen har en särskilt viktig roll för miljöövervakning och för att skydda kusterna. Det senaste året har vi sett incidenter som sabotage på kablar och ledningar i

Östersjön. Vi har också i närtid haft ett allvarligt oljeutsläpp med anledning av det grundstötta fartyget Marco Polo. Kustbevakningens miljöräddning och räddningstjänst till sjöss är viktigare än någonsin. Även Tullverket har en viktig roll för att bevara trygghet, motverka terrorism och i tid upptäcka faror. Dessa två myndigheter, tillsammans med polisen, är beroende av varandras kompetens och insatser. Därför är det viktigt att KBV och Tullverket får förstärkningar för att kunna samarbeta tätare i syfte att kunna svara upp mot den breddade hotbilden mot Sverige.

Skydd av kultur och kulturarv

Beredskapen för skydd av kultur och kulturarv har aktualiserats av Rysslands anfallskrig mot Ukraina. Kulturarv är och har varit utsatta vid krig och konflikter internationellt både nu och genom historien. Det kan finnas olika orsaker till att en antagonist vill angripa kulturarvet och forskare har observerat att kulturarv i allt högre grad tenderar att utsättas för en medveten förstörelse och påverkan utifrån säkerhetspolitiska och militärstrategiska syften. Skyddet och förvaltandet av vårt kulturarv är i grunden att skydda vår demokrati.

Kulturlivet är en motståndskraft i sig. Ett livaktigt och fritt kulturliv är en kraft för sammanhållning och därmed viktigt för vår försvarsvilja. Detta gäller både det historiska kulturarvet och den samtida kulturen, inklusive digital information. Kulturen bidrar till också att skapa normalitet i vardagen, hantering av traumatiska händelser men också till underhållning och förströelse vid sidan av kris eller krig. Det aktiva kulturlivet bör därför inkluderas i det lokala och nationella beredskapsarbetet för att det ska kunna verka även i kris och ytterst under krig.

Centralmuseerna och andra av landets kulturarvsmyndigheter och aktörer behöver ges förutsättningar i budget att kunna fördjupa arbetet med beredskapsplaner, evakueringslokaler och andra säkerhetsfrågor. Ett kulturskyddsråd har inrättats vilket vi välkomnar. Nu är det viktigt att tillse att tillräcklig kraft läggs i rådets mandat samt att Riksantikvarieämbetet ges ett tydligt uppdrag att samordna arbetet. Det är även viktigt att läns museerna och lokala museer inkluderas i arbetet.

Den möjlighet som digitaliseringen öppnar skapar förutsättningar för fler att ta del av museers samlingar utan att fysiskt besöka museet. Digitaliseringen av kulturarvet behöver emellertid en tydlig samordning och en långsiktig, offensiv planering för att kunna bli framgångsrik.

EU-samarbete

EU:s medlemsländer behöver stärka sin försvarskapacitet på grund av det säkerhetspolitiska läget, och detta bör EU bidra till. EU har och ska dock ha en annan roll än Nato. EU ska skapa förutsättningar för en ökad totalförsvarsförmåga i unionen.

I en tid och i ett samhälle som i allt större utsträckning präglas av cyberattacker, angrepp på demokratin och yttrandefriheten, klimatförändringar och pandemier, krävs en ökad krisberedskap och fler satsningar på ett grönt, hållbart och långsiktigt civilt försvar. Vi behöver framtidssäkra EU:s krisberedskap. Arbetet ska inriktas på förebyggande åtgärder, beredskap och katastrofinsatser. Inget medlemsland ska lämnas ensamt vid kriser som drabbar alla medlemsländer samtidigt.

Vi vill också stärka EU:s civilskyddssamarbete ytterligare, så att krissamarbetet mellan medlemsländer blir mer flexibelt och snabbt för att kunna hantera storskaliga nödsituationer. EU:s självförsörjningsgrad av viktiga och nödvändiga produkter måste också öka för att klara framtida krissituationer. Det handlar om livsmedel, läkemedel, kritiska råmaterial och viktig teknologi i den gröna och digitala omställningen. Det finns ett behov av samarbete och utbyte av information, för att gemensamt stärka oss mot cyberattacker. Detta är även något som EU:s egna institutioner måste arbeta med.

Emma Berginger (MP)

Janine Alm Ericson (MP)

Camilla Hansén (MP)

Ulrika Westerlund (MP)

Jacob Risberg (MP)

Mats Berglund (MP)